

delig Coutume, at der følger et Adressebrev med samme, hvilket Adressebrev derhos i Almindelighed forsegles. Det ledsaget Bæreme, fordi det i Reglen derved kommer Manden tidligere tilhænde end det Brev — man kan jo ikke engang kalde det Adressebrev — som gaaer med Posten. Ved mindre Forsendelser vil man altsaa ogsaa nodig kunne undvære at sende et lukket Brev med Bæreme. — Med Hensyn til Udvalgets Forslag under Nr. 4 og 5 til § 3 skal jeg aldeles henholde mig til, hvad der af den sidste ærede Taler nys blev fremført. Jeg skal for mit personlige Vedkommende gjerne følge Ministeren i Henseende til den under Nr. 4 foreslaaede Ændring, hvorimod jeg med Hensyn til Forslaget under Nr. 5 meget maa anbefale at følge Udvalget, saaledes at man ikke taber den deri omhandlede Ret, som man nu har. Jeg er med den sidste ærede Taler enig i, at man i Stedet derfor endog hellere maatte beholde den nu bestaaende Tilstand, som er den, at man for 8 Skilling kan forsende saamange Breve i eet, som man vil, under et halv Punds Vægt.

Fischer: Jeg skal først tillade mig at omtale de af Udvalget til dette Afsnit stillede Ændringsforslag. — Det første af disse gaaer jo kun ud paa en Redaktionsforandring. Som det blev fremhævet af den høitærede Finantsminister, er der imidlertid en vis Ulempe ved den saaledes foreslaaede Redaktionsforandring, og jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at denne Ulempe i Virkeligheden er dobbelt saa stor, som den høitærede Taler troede. Hvis Forslaget vedtages, kommer der nemlig til at staae i § 1: „Forseglede eller paa anden Maade lukkede Breve, . . . naar Gjenstanden sendes under Forsegling eller andet Lukke“. Der bliver altsaa en dobbelt Gjentagelse, idet der baade kommer til to Gange at nævnes „Forsegling“ og „andet Lukke“, hvilket ganske vist er overflødig. Jeg kan nu heller ikke forestille mig, at de nuværende Udtryk kunne fremkalde nogen Misforstaaelse. Men skulde det anses for fornødent at foretage en Rettelse, saa bør den vistnok bestaae i, at Udtrykket: „Gjenstandene“ forandres til: „de nævnte Gjenstande“ eller

noget Egnende. — Hvad Udvalgets 2de Ændringsforslag til § 1 angaaer, nemlig at Ordet: „Adressebrev“ skal udgaae, da har jeg fra Begyndelsen af kun tillagt det ringe Betydning, om dette Forslag blev vedtaget eller ikke. Den høitærede Finantsminister har imidlertid idag fremhævet, at Sagen har finantsiel Betydning, og efterat den næstsidste ærede Taler (Melchior) har udtalt, at der, hvis man lader „Adressebrev“ i § 1 blive staaende, vil stee Overtrædelser i Paragraphen i Hundredevis hver Dag rundt omkring i Landet, saa kan jeg endogsaa ikke antage Andet, end at Ændringsforslaget maa have en større finantsiel Betydning. Vi komme nu vel først senere til at tale om hele dette Lovforslags Betydning i finantsiel Hæning, men jeg skal dog her strax tillade mig at bemærke, at jeg ikke vil kunne stemme for noget Ændringsforslag, der i nogen væsentlig Grad vil have tilfølg, at Postvæsenets Indtægter forringes. Det ærede Medlem, der nys havde Ordet (W. Petersen) gjorde opmærksom paa, at det at lade „Adressebrev“ blive staaende i § 1 maaskee kunde skabe Hindringer og Besværligheder ved Forsendelsen af Brev fra en By hen til en anden By, hvor der er Poststed. Jeg troer dog ikke, at det af ham i saa Henseende fremsatte Betragtning var rigtig. I Lovforslagets § 2 siges det jo nemlig udtrykkeligt, at man kan lade et Brev befordre udenfor Posten, naar det stæer ved en Person, som staaer i Tjenesteforhold til En selv, eller som er sendt af En med det bestemte Hverv. Naar man nu sender en Mand til Byen for at hente Bæremænd, saa maa han altsaa ogsaa kunne bringe ikke blot Bæremænd, men ogsaa Brev tilbage. Jeg seer idetmindste ikke rettere, den ærede 4de Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Melchior) fremhævede endvidere, at det kunde være af stor Bigtighed at faae et Brev sendt strax afsted med Paffen, som kunde give den fornødne Ordre angaaende Paffens videre Forsendelse. Man har jo imidlertid nu Telegraphen, ved Hjælp af hvilken man, naar det virkelig i sjældne Tilfælde behøves, kan staae en Ordre tilstede paa Bestemmelsesstedet endog langt tidligere end selve Paffen og det Adressebrev, der følger Paffen. De Tilfælde, i hvilke